

kun været gældende fra 1924, den første Vurdering laa to Aar forud. Vi har ikke nede hos os faaet Øvelse i at vurdere, og hvis man vilde foretage en Sammenligning mellem den første Vurdering til Ejendoms-skyld og den nuværende, vilde man se en ganske overordentlig stor Forskydning. Hvis man vil sammenligne Jordvurderingen fra den første Vurdering til nu, vil der være den samme mægtig store Forskydning. Fremdeles har vi kun haft en Periode, hvor Amtsraadet har, om jeg saa maa sige, konfirmeret Kommunernes Fordeling af Skatten paa Personer og fast Ejendom. Netop i disse Dage sker det paa ny for en ny Periode paa tre Aar, og jeg henstiller til den højtærede Minister at have Opmærksomheden henvendt paa den Forskel, der er mellem den første Fordeling af Skat paa fast Ejendom og Personer og den nuværende.

Det vil være højt risikabelt, om den højtærede Minister nu vil nedfælde den Del af Ejendomsskylden, som foreslaas nedfældet, ogsaa i Sønderjylland, idet Nedfældningen der kommer til at hvile paa det flydende Grundlag, som vor Vurdering er, og som vore personlige Skatter og vore Skatter paa fast Ejendom er. Denne Nedfældning, denne Gammelskat vilde nede hos os blive meget mere uretfærdig end i det øvrige Land, ganske simpelt fordi det Grundlag, den skulde nedfældes efter, er flydende.

Jeg skal ikke bebrejde den højtærede Minister, at han ikke har taget disse Forhold med ind under Overvejelserne, ganske simpelt fordi de var saa nye, og der ikke forelaa tilstrækkelig megen Statistik, saa det kunde gøres saa godt, som det burde gøres; men jeg vil anbefale det kommende Udvalg at tage disse Forhold med ind under Overvejelserne. Det er nødvendigt, at man ser paa dette Spørgsmaal, saa at der ikke sker Uretfærdigheder hos os.

Jeg hilser med Glæde, at man fra alle Sider har hævdet det Princip, at der ikke maa ske en Forskydning af Skatten fra den bymæssige Bebyggelse til Landdistrikterne. Jeg vil gerne understrege dette og bede det kommende Udvalg, selv om det bliver vanskeligt nede hos os at forhindre en saadan Forskydning, at huske paa, at denne Grundsætning ogsaa maa være gældende i de sønderjydske Landsdele.

Naar jeg i den højtærede Ministers Tale søger efter Motiverne til Fremsættelsen af dette Lovforslag, ser jeg, at den højtærede Minister siger, at Meningen har været den, at man vilde en Omlægning af Skatten paa fast Ejendom paa Landet og en Forøgelse

af denne Skat i Byerne, en Aflastning af de personlige Skatter til Fordel for Ejendomsskatterne. Jeg kan ikke nægte mig en lille Bemærkning til den højtærede Minister. Der staar jo i Bemærkningerne til dette Lovforslag, at man fra Ministeriets Side finder det uforsvarligt at eftergive den Skat paa fast Ejendom i Byerne, som allerede eksisterer. Jeg maa sige, at jeg finder egentlig dette Standpunkt rigtigt. Denne Skat har nu en Gang afsat sig i Ejendommene, og de nuværende Ejere har ikke noget Krav paa at blive fritaget for den, de vilde, hvis man vilde borttage disse faste Skatter paa Ejendomme, faa en Forøgelse af Ejendommens Værdi, som de ikke havde nogen Adkomst til. Men det forekommer mig, at naar man tager en højere Skat, saaledes som den højtærede Minister nu vil, af Bygninger her i København og i Købstæderne, saa konfiskerer man netop derved en Del af den Værdi, som den paagældende med Rette besidder i Ejendommen. Og det forekommer mig derfor, at denne Sætning i Bemærkningerne vender sig imod Ministeriet. Naar man, saaledes som Forslaget vil gøre, vil forøge Skatten med det tredobbelte i Byerne og det dobbelte i København, bliver jeg noget betænkelig ved, hvad Ministeriet finder forsvarligt med Hensyn til Beskatning paa fast Ejendom. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at man, naar man har det Synspunkt, at det er uforsvarligt at eftergive en Skat, hvor det drejer sig om fast Ejendom, ikke hæver det tilsvarende Princip, naar der er Tale om at forøge Skatten. I det ene Tilfælde vil man konfiskere Værdier, i det andet Tilfælde vil man give den paagældende en Værdi.

Jeg savner i det foreliggende Forslag en Bemærkning om Optrækningsmaaden. Jeg tror, man i Ministeriet er gaaet ud fra, at Optrækningen af disse Skatter ganske simpelt skulde foregaa ligesom efter den nuværende Lov; men her maa jeg atter pege paa, at man vistnok ikke har overvejet, hvorledes Forholdet ligger i de sønderjydske Landsdele. Vi har nemlig en ganske særlig Optrækningsmaade hos os, idet den kommunale Skat, den sognekommunale Skat og den amtskommunale Skat, opkræves under eet af Sognekommunerne. Jeg vil ikke sige, at det ikke var muligt efter dette Forslag at fortsætte med denne Praxis; men hvis man fra Sognekommunernes Side skulde beslutte sig til at opkræve sognekommunal Ejendomsskyld, saa vilde det blive en overordentlig vanskelig Foranstaltning for Kommunerne; thi